

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Jr 1,4-5.17-19; Psalam: Ps 71,1-4a.5-6b.15ab.17; Drugo čitanje: 1Kor 12,31-13,13; Evanđelje: Lk 4,21-30

Draga braćo i sestre!

Vjerojatno je to dio ljudske psihologije, ili možda tako mora biti, da se mladi čovjek osjeća puno slobodnije izvan kruga svoje obitelji, posebno onda kad je među svojim prijateljima. Koliko puta učitelji čuju od roditelja riječi: »Moje dijete nikada nije takvo!« kad ih na roditeljskom sastanku upozore na djetetovo ponašanje. Ni sam roditelj ne prepoznaje svoje dijete u onome što mu drugi govore o njemu. A vjerujem da i sami znamo iz vlastita iskustva kako se u različitim okolnostima različito i ponašamo. Nismo jednaki pred svima. Takvi smo onda kad nismo iskreni ili kad se ne usudimo u svakoj situaciji biti onakvi kakvi jesmo. Iskrenost košta - ponekad i glave - ali to je jedini način da se živi po istini. Čuli smo u današnjem Evanđelju crticu iz Isusova javnoga djelovanja, kad ga je upravo takva iskrenost gotovo stajala glave. Bio je među svojim, u Nazaretu. Bio je tamo gdje ga poznaju od njegovih malih nogu, od djetinjstva. I ti ljudi s kojima je odrastao gledaju ga kao jednakoga sebi. Možda čak i pretjerano, jer nisu htjeli vidjeti ništa više od njegove ljudskosti. Isus pokušava i među svoje donijeti novost života, donijeti radost nutarnjeg oslobođenja, pokušava biti prorok među svojim i dati im do znanja da su se upravo ispunile riječi proroka Izaije koje su toga dana čitane u sinagogi. Kako da jedno ljudsko srce, koje je tvrdo i zatvoreno, prihvati ovu vijest? Kako jedan čovjek koji gleda samo na ljudsko može prihvatiti Božju poruku? Vidimo da ni sam Bog ovdje nije imao uspjeha. Kako to zvuči čudno za naše uši: Bog nije uspio. Potrebno je naglasiti da ovaj prividni Božji neuspjeh zapravo nije posljedica Isusove nesposobnosti. To ne dovodi u pitanje njegovu božansku moć. Isus im bez imalo ustručavanja jasno daje do znanja kako im nedostaje ono bitno. Na zornim primjerima pokazuje im da nije prvi put u povijesti Izraela da se ovakvo što dogodilo: nije prvi put da narod ne sluša vlastite duhovne vođe svoje proroke. Prorok Ilija i prorok Elizej učinili su čuda strancima, onima koje su Židovi mrzili. Ali to je bilo

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

moguće samo zbog jednoga: ti stranci su povjerovali Božjoj svemoći. Zašto je tuđincu lakše prihvatiti Radosnu vijest oslobođenja? Zašto je tuđincu lakše povjerovati u spasenje? Nije li Bog izabrao Izrael da njemu naviješta ta čudesna djela? Pogledajmo danas i nas same! Pogledajmo našu Crkvu! Koliko je takvih među nama koji teško prihvaćaju istinu evanđelja pa odlaze dalje. Mnogi traže pomoć kod raznih gurua, životnih trenera, vidovnjaka, astrologa, bioenergetičara, itd. U svojoj sredini i u svom zavičaju imamo i župu i župnika, imamo Božjega proroka koji u ime Isusa Krista naviješta Radosnu vijest. Samo Bog po svome Sinu može osloboditi čovjeka od svih zala. Ta se istina naviješta već godinama u Crkvi. Isus Krist je i među nama kao onaj koji liječi, oprašta i vraća čovjeku njegovo dostojanstvo. Ono što je nedostajalo Nazarećanima da bi prihvatili Isusovu proročku riječ bila je vjera u njega kao Boga. Dobro je redovito se preispitivati vjerujemo li u tu snagu Boga koja nam je dana po Duhu Svetom i po Crkvi. Vjerujem li da Isus Krist po svećeniku može učiniti čudo i u mome životu? Ne trebam ići daleko! Ne trebam ići dalje od svoga zavičaja, dalje od ovoga mjesta gdje se već propovijeda Istina. Možda je potrebno samo još više otvoriti srce i svojom vjerom omogućiti Isusu Kristu da čini čuda i u mome životu. »Nije li ovo sin Josipov?« govorili su za Isusa. »Nije li ovo grešan čovjek?« i mi možda kažemo za svoga župnika. Stvar je samo u stajalištu od kojega polazimo. Gledamo li čovjeka samo po njegovoj zemaljskoj liniji ili smo sposobni gledati i njegovo poslanje od Boga? Bog nije odabrao drukčije biti prisutan među nama, nego izabirući naše ljudsko. Htio je biti poput nas. Na isti je način i nastavio biti prisutan u svijetu. Uvijek je, u krajnjoj liniji, u pitanju naš izbor; naš pogled na svijet i na Boga. Gledajmo vjerničkim očima i prihvatimo Isusa Krista tamo gdje nam se potpuno daje. Da okrijepljeni Duhom Svetim uzmognemo trajno rasti u predanju Isusovih riječi svakoga dana.

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

4. - 10. veljača 2019

IV. Nedjelja kroz godinu - DAN ŽIVOTA

(Broj 438/2018)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Isus progovori u sinagogi: »Danas se ispunilo Pismo što vam još odzvanja u ušima.« I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta. Govorahu: »Nije li ovo sin Josipov?« A on im reče:

»Zacijelo ćete mi reći onu prisposobu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom zavičaju.« I nastavi: »Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa zavlada velika glad po svoj zemlji. I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilija doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj. I mnogo bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac.« Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom, ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijega na kojem je sagrađen njihov grad da ga strmoglave. No on prođe između njih i ode.

U tom smislu treba podsjetiti na Samit o Zemlji, održan 1992. u Rio de Janeiru. Na njemu je objavljeno da »su ljudska bića u središtu zabrinutosti u odnosu na održivi razvoj«. Preuzevši neke sadržaje iz Deklaracije iz Stockholma (1972.), na samitu je, među ostalim, potvrđena međunarodna suradnja u zaštiti ekosustava cijele Zemlje, obveza onih koji izazivaju onečišćenje da sami preuzmu njegove troškove, te dužnost procjene utjecaja na okoliš svih djela ili projekata. Samit je za cilj postavio ustanovljivanje koncentracije stakleničkih plinova u atmosferi kako bi se promijenio trend globalnog zatopljenja. Na njemu su također donesena agenda s planom djelovanja i povelja o biološkoj raznolikosti, i iznesena su načela vezana uz šume. Premda je taj sastanak na vrhu doista bio korak naprijed i dalekovidan za svoje doba, provedba postignutih dogovora bila je vrlo slaba, jer nisu određeni prikladni kontrolni mehanizmi, povremene provjere i sankcije u slučaju neispunavanja preuzetih obveza. Proglašena načela i dalje traže djelotvorne i fleksibilne načine za praktičnu primjenu. (Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 167)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

4. P - Andrija Corsini, Izidor, Eutih; Heb 11,32-40; Ps 31,20-24; Mk 5,1-20	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + Terezija Mihica
5. U - Agata, Dobrila, Modest; Heb 12,1-4; Ps 22,26b-28.30-32; Mk 5,21-43	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + Agata i Dragutin Dugan, ob. Dugan i Huzjak 2.) + Agata Horvat
6. S - Pavao Miki i dr., Doroteja, Silvan; Heb 12,4-7.11-15; Ps 103,1-2; Mk 6,1-6	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Anka Magić i Ante Babić
7. Ć - Pio IX., Maksim, Julijana; Heb 12,18-19.21-24; Ps 48,2-4.9-11; Mk 6,7-13	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + ob. Jadanić i ob. Balazšinec
8. P - Jeronim Emilijani, Jozefina; Heb 13,1-8; Ps 27,1.3.5.8b-9c; Mk 6,14-29	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Marijan Dugan, Katarina i Stjepan Dugan
9. S - Skolastika, Apolonija, Sabina, Zora; Heb 13,15-17.20-21; Ps 23,1-6; Mk 6,30-34	18.00 - Sv. Misa u Novakovcu + Rok god. i Marija Pavlinec
10. N - V. Nedjelja kroz godinu - bl. Alojzije Stepinac; Iz 6,1-2a.3-8; Ps 138,1-5.7c-8; 1Kor 15,1-11; Lk 5,1-11; Lk 4,21-30; "Oni ostaviše sve i podoše za njim."	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Terezija god. i August Sačić, na Čast Gospi Lurdskoj i bl. Alojziju Stepincu 9.30 - Sv. Misa u Jakopovcu + Drago Bobek god. 11.00 - Sv. Misa u Novakovcu - Proštenje ŽUPNA

Blazeni Alojzije Stepinac (1898-1960)

Rođen je 8. svibnja 1898. u Krašiću u selu Brezariću. Pučku školu završio je u Krašiću. Nakon gimnazije u Zagrebu okusio je i sam kao vojnik sve strahote Prvog svjetskog rata. Nakon toga krenuo je putem svećeništva, ali u jednom trenutku života osjetio je da nije dostojan te službe te je želio biti poljodjelac. No Providnost ga je vodila 'drugim putem'. Osjetio je u sebi ipak neodoljiv zov Božji za svećeništvo. Put pripreme odveo ga je na studij u Rim; gdje je zaređen za svećenika 26. listopada 1930! U Rimu je imao i mladu misu u bazilici S. Maria Maggiore. Svoju prvu svećanu misu imao je u Krašiću u crkvi svojeg krštenja 19. srpnja 1931. Nakon mlade mise u Zagreb na različite svećeničke službe da bi ga već 29. svibnja 1934. na opće iznenađenje javnosti, a i njega samoga, zateklo imenovanje koadjutorom zagrebačkog nadbiskupa. U velikim stradanjima II. svjetskog rata i nakon njih, u tom općem metežu i mraku, zagrebački nadbiskup ostaje svjetionik. Uvijek je bio privržen svom Bogu koji mu je dao snagu da vodi Crkvu u Hrvata. Upravo stoga ga je komunistički sud osudio 11. listopada 1946. na kaznu lišenja slobode s prisilnim radom u trajanju od 16 godina, te na gubitak političkih i građanskih prava u trajanju od pet godina. Od 19. listopada 1946. do 5. prosinca 1951. boravi u leopoglavskoj kaznionici. I tih pet godina je opet jedno posebno poglavlje u životu nadbiskupa Alojzija. Dana 5. prosinac 1951. zamjenjuje samicu leopoglavske kaznionice s kućnim pritvorom župnog stana u Krašiću. Od tog dana pa do 10. veljače 1960. Krašić je okupirano i izolirano mjesto, ali nitko od mještana ne žali za tom izolacijom, jer su svi osjetili da među sobom imaju sveca. Imaju među sobom najvećeg sina, ne samo ovog mjesta nego i cijelog Hrvatskog naroda. Svakodnevno je u župnoj crkvi služio svetu Misu. Mnogi su u to vrijeme htjeli doći u Krašić i vidjeti svoga Nadbiskupa, a od 12. siječnja 1953. i kardinala, ali su rijetki uspijevali, jer ga je strogo čuvala tadašnja milicija. U srijedu 10. veljače 1960. poslijepodne, nešto iza dva sata, zazvonilo je veliko zvono župne crkve i svi su žitelji Krašića znali da je to oproštaj sa svojim kardinalom, ali da istovremeno dobivaju i velikog zagovornika na nebu. Njegovo tijelo sada počiva u zagrebačkoj katedrali, ali je i Krašić pun uspomena i sjećanja na ovog velikana Crkve i naroda Hrvata. Dana 03. listopada 1998. godine papa sv. Ivan Pavao II. proglašava u Mariji Bistrici Božjeg Alojzija Stepinca blaženikom.

VJERONAUČ

Utorak 5. II. u 16.00 sati - 5. razred
Srijeda 6. II. u 16.00 - 3. razred
Četvrtak 7. II. u 16.00 sati - 8. razred
Molim vjeroučenike da dolaze na vjeronauč! Izostanak opravdati!!!

U srijedu 6. II. 20 je godišnjica posvete našeg varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka. Spomenimo ga se u svojim molitvama. Da ga Bog u njegovoj službi podržava, nadahnjuje i blagoslivlja.

U četvrtak 7. II. s početkom u 19.00 sati biti će sastanak Župnog Pastoralnog i Ekonomskog vijeća. Molio bih sve vijećnike tj. odbornike da se odazovu na sastanak.

Život ispunjen Riječju

U bogoslužju Crkve uvijek iznova odjekuje tvoja riječ, Gospodine: »Danas se ispunilo ovo Pismo.« Odjekuje među zidovima, pored nas, katkad tako glasno daju ne čujemo, jer još nije našla smiraj u srcu našem. Odzvanja, odjekuje, opominje i tako nestaje, prolazi između nas. Otvori nam srca, Gospodine, da budu meka postelja tvojoj riječi i daj da Pismo što se ispunja po čudesnosti tvoga nauma, udahne mudrost našim riječima, snagu našim djelima, čistoću našim željama i ljepotu našim odnosima. Ono se ispunja tek kada svemu dade puninu. Nek nam žiče bude mio odjek tvoje riječi i odsjev tvoje blizine, koja svemu daje ljepotu vječnosti.

Svatko od nas po krštenju je primio proročku službu. Kršćanin koji se ne odaziva na proročki poziv ne ispunjava svoje kršćansko poslanje. Postavljeni smo u svijet kao svjedoci Božje istine. Budimo vjerni svojoj zadaci, pa i unatoč nerazumijevanju i neprihvatanju ljudi, u svim prilikama gdje nas Gospodin šalje. Jer nas tamo i treba.

Proslava suzaštitnika biskupije bl.

Alojzija Stepinca

Uoči blagdana blaženog Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, ujedno suzaštitnika Varaždinske biskupije, u subotu 9. veljače svećenici Varaždinski biskupije održat će svoj redoviti mjesečni susret. Susret će započeti u 10 sati u dvorani Biskupskog ordinarijata, a prigodni nagovor svećenicima održat će preč. Dragutin Kučan, supsidijar u Župi Uznesenja BDM u Mariji Bistrici, koji je više od 13 godina bio župnik u Župi Presvetog Trojstva u Krašiću, rodnom mjestu našeg blaženog kardinala. Uslijedit će sveta misa koju će s početkom u 12 sati u katedrali predvoditi biskup Josip Mrzljak.

Proslava Stepinčeva u Novakovcu

U nedjelju 10. II. pada nam godišnjica mučeničke smrti blaženog kardinala Alojzija Stepinca. U našoj filijali Novakovec podignut je oltar na čast blaženom kardinalu. Zato Vas dragi župljani pozivam da dođete na proštenjarsku misu u Novakovec u 11.00 sati kako bi izmolili zagovor za sve potrebe naše župe i hrvatskog naroda po zagovoru blaženog Alojzija Stepinca!

Molitva za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca

Gospodine Bože, izvore svetosti i milosti, blaženoga Alojzija, pastira i mučenika, pozvao si da ti služi kao navjestitelj i branitelj istine i kao hrabri svjedok vjernosti Crkvi. Poslušan tvojoj Riječi i vođen Duhom tvoje ljubavi, zauzimao se za siromašne i obespravljene; ostavio nam je divno svjetlo čiste savjesti, pouzdanja u tebe i ustrajnosti u trpljenju. Ponizno te molimo da nas obdariš svojom radošću te blaženoga Alojzija ubrojiš među svece sveopće Crkve, da bismo ga mogli još predanije slijediti i uteći se njegovu moćnom zagovoru u svojim životnim potrebama. Po njegovim molitvama jačaj proročki glas Crkve, koji širi nadu u dolazak tvoga kraljevstva, praćen blizinom i utjehom Blažene Djevice Marije, Majke i Kraljice vjernoga ti naroda.

» Isus prođe između njih i ode.« Ne primijetiše njegova nestanka jer nisu bili spremni prihvatiti njegovu riječ spasenja. I ona je prošla između njih. On se s njima ne sukobljuje. Ostavlja im naviještenu riječ. Može se i nama dogoditi da Isus »između nas prođe i ode«, da ni nad nama ne učini nikakvo čudo i da nas ne zahvati njegova riječ spasenja. Zato je sveti Augustin govorio: »Bojim se Gospodina koji prolazi.«